Ion MELNICIUC

CORECTITUDINEA VORBIRII LA RADIO – O PROBLEMĂ NAŢIONALĂ

Am ridicat de mai multe ori problema corectitudinii vorbirii angajaţilor de la radio, ştiindu-se că ascultătorii de toate categoriile pun preţ pe felul cum vorbesc ei, dar şi cei de la TV.

Aceasta pentru că radioul (şi televiziunea) trebuie să ofere **modele** de vorbire, pentru toţi ascultătorii, în special pentru generaţia tânără. Concluzia e univocă: problema corectitudinii vorbirii la radio nu poate fi una particulară, ci doar colectivă, adică a noastră, a tuturora.

În această ordine de idei, mi se pare potrivit să ne amintim de spusele lui V. Alecsandri privind importanţa limbii în viaţa unui popor: „Limba este tezaurul cel mai preţios pe care-l moştenesc copiii de la părinţi, depozitul cel mai sacru lăsat de generaţii trecute şi care merită să fie păstrat cu sfinţenie de generaţiile ce-l primesc. Ea este cartea de nobleţe, testimoniul de naţionalitate în jurul căruia toţi se adună cu inimi iubitoare...

A te atinge fără respect de acest altar este o profanare...".

Subscriu, fără rezerve, şi la afirmaţia distinsului poet Grigore Vieru că „a vorbi sănătos limba mamei e o datorie – una dintre cele patriotice".

Aşadar, avem o datorie sfântă: să ne cunoaştem limba, s-o vorbim corect, să-i păstrăm nealterată frumuseţea.

Zice poetul Aureliu Busuioc:

Frumoasă-i limba care-o ştiu,
E tragic de frumoasă.

Dar şi tragic de **neştiută,** tragic de **nevorbită,** tragic de **schimonosită,** aş adăuga eu.

Aceste gânduri mă frământă ori de câte ori cineva atentează la sănătatea limbii noastre. Fiece greşeală de vorbire (orală sau scrisă) îmi provoacă senzaţia firului de nisip nimerit între dinţi...

Orice s-ar spune, nici o greşeală nu poate avea scuze.

Cu atât mai mult una comisă într-un mesaj radiofonic, pe care-l receptează sute de mii de ascultători.

Trebuie să conştientizăm impactul vorbirii asupra conaţionalilor şi să acceptăm oportunitatea monitorizării emisiunilor de la radio şi televiziune.

Numai cu această condiţie îmi pot permite să vin în faţa înaltei instanţe de judecată – în persoana Domniilor voastre – a cititorilor – pentru a vă aduce la cunoştinţă starea de lucruri la capitolul „Corectitudine lingvistică în emisiunile radio".

Pentru a-mi ordona gândurile şi pentru a vă înlesni cunoaşterea situaţiei reale în domeniu, aş clasifica greşelile atestate în câteva categorii:

BDD-A20839 © 2005 Revista „Limba Română"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:01:08 UTC)

1. Greşeli de pronunţare

Respectarea normelor ortoepice în emisiunile radiofonice este o necesitate stringentă.

Un mesaj sonor, care pierde din claritate, e sortit să fie lipsit de priză la ascultători. Accentul este sufletul cuvântului. Anume lui i se datorează muzicalitatea, ritmicitatea şi armonia expresiei.

În calcul trebuie luat şi faptul că schimbarea accentului în unele cuvinte modifică semnificaţia lor. Comp.: *dir**é**ctor de şcoală,* dar *Consiliul direct**ó**r, câmp**i**i verzi* şi *a bate c**â**mpii; sunt cor**é**ctor,* dar *nu am corect**ó**r.*

În emisiunea sportivă din 12 februarie anul curent, ora 19.20, prezentatorul zice: *Cei 2 direct**ó**ri... deţin...* Volens-nolens, te întrebi: chiar nu ştie vorbitorul în cauză că persoana care dirijează activităţile unei instituţii de învăţământ preuniversitar sau ale unei organizaţii de producţie se cheamă *dir**é**ctor,* şi nu *direct**ó**r*? S-ar părea că oricine a învăţat la şcoală trebuie să cunoască acest lucru. Cu toate acestea, greşeala e una frecventă în emisiunile radio. Cauza trebuie văzută în necunoaşterea celui de-al doilea termen – *direct**ó**r,* care e mai puţin folosit de vorbitori. Cine se leneveşte să consulte dicţionarul e prins în cursă.

În emisiunile pe care le-am audiat am depistat peste 40 de greşeli de pronunţare. Gradul lor de gravitate este, fireşte, diferit: unele alterează mesajul şi pot fi calificate „cu gravitate sporită”, altele sfidează norma, supără auzul, produc disconfort psihologic şi, prin urmare, trebuie combătute vehement. Este bine cunoscut faptul că unii vorbitori pronunţă greşit cuvintele pătrunse (relativ) recent în limba română: *audí**t**, credí**t**e, trá**f**ic, st**ú**dio, regí**z**or, jú**n**ior, edí**t**or, **é**xport, **í**mport, administrat**ó**r, summí**t**, campan**í**e, standá**r**d* ş.a. Variantele corecte le găsim în dicţionarele normative: *á**u**dit* [á-u-dit], *cr**é**dit, traf**í**c, studi**ó**, regiz**ó**r, juni**ó**r, edit**ó**r, exp**ó**rt, imp**ó**rt, administr**á**tor, s**á**mit* (scris: summit), *camp**á**nie, st**á**ndard.*

Faptul că în emisiunile radio apar ambele variante (corecte şi incorecte) ne face să credem că vorbitorii în cauză nesocotesc importanţa accentului în cuvintele exemplificate. Ei nu conştientizează deserviciul pe care îl fac limbii române literare şi, fireşte, radioascultătorilor. Dar şi sie, pentru că impresia pe care o lasă asupra celor de-i ascultă nu este deloc una favorabilă lor.

Sunt regretabile şi pronunţările ce dovedesc amatorism în cunoaşterea normelor ortoepice: *pri**z**mă, aghea**z**mă, mecani**z**me, organi**z**m*.

Regula e simplă de tot: în limba română înaintea lui **m** se scrie şi se pronunţă (cu mici excepţii) **s**: *pri**s**mă, aghea**s**mă, mecani**s**m, organi**s**m*. Dar: *ci**z**mă, pi**z**mă, ca**z**ma*.

Angajaţii radioului nu acordă atenţia cuvenită pronunţării desluşite a sunetelor **z** şi **s** în cuvintele de tipul celor ce urmează: *bu**z**na, virtuo**z**, filo**z**of, atla**z*** (dar şi *atla**s***).

La grea încercare ne pun cuvintele pe care până în 1990 le scriam şi pronunţam cu **z**, iar în prezent – cu **s**: *epi**s**od, pei**s**aj, premi**s**ă, di**s**-de-dimineaţă, a di**s**loca, I**s**rael, va**s**elină* ş.a. În unele emisiuni radio ele sunt pronunţate, greşit, cu **z**.

BDD-A20839 © 2005 Revista „Limba Română”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:01:08 UTC)

Termenul *business,* intrat recent în uz, ca şi *die**s**el, de**s**ign,* se scrie cu **s** (ca la origine), dar se pronunţă cu **z**. Greşeala atestată în emisiunile radio e de altă natură. Aproape toţi vorbitorii pronunţă *bizn**e**s,* în loc de *bizn**i**s* (a se vedea dicţionarele).

Consultarea dicţionarului e necesară şi în cazul pronunţării cuvintelor conţinând **x**, care, se ştie, poate fi pronunţat **gz** sau **cs**: *e**x**emplu* (*e**gz**emplu), a e**x**emplifica* (*a e**gz**emplifica*), dar: ***x**ero**x*** (***cs**ero**cs***), *a fi**x**a* (*a fi**cs**a*). În unele emisiuni prezentatorul a făcut exces de zel pronunţând, incorect, „*e**cs**act, e**cs**amen, a e**cs**amina".*

Distonează tranşant de normele literare pronunţarea regională (populară): *rămân**é**m (rămân**é**ţi), să pun**é**ţi, haid**é**ţi, cred**é**ţi, spun**é**ţi, d**ú**şman, vă felic**í**t, partic**í**pă* ş.a. Greşelile în cauză sunt, desigur, accidentale. Oricum, comiterea lor ne conduce spre concluzia că autorii subapreciază importanţa corectitudinii exprimării. În sprijinul acestei idei ne vin şi alte exemple, atestate în anumite emisiuni: *sem**é**nii* (corect: *s**é**menii), compan**í**a* (corect: *compán**i**a), ep**ó**că* (corect: ***é**poc**ă***). Rămâne însă inexplicabilă pronunţarea frecventă *astf**é**l* pentru ***á**stfel.*

Şochează pronunţia unor abrevieri ***Ke Ghe Be*** (corect: ***Ka Ghe Be***), *t**ă**v**ă**c**i**şti* (corect: *t**e**v**e**c**i**şti*). *Preşed**i**nţia* e derivat de la *preşed**i**nte.* Deci, nu poate fi *preşed**e**nţie,* cum s-a pronunţat în emisiunea din 13 februarie, ora 8.22.

Cu totul bizară ni se pare pronunţia *b**i**nevol,* în loc de *b**e**nevol* (26 ianuarie 2005, ora 8.41).

La captolul „*Ortoepie"* mai e de spus că nu am fixat exemplele ce ţin de subtilităţile pronunţiei, şi anume: diftongii **ea** şi **ia**, pe care majoritatea prezentatorilor îi pronunţă la fel, deşi normele ortoepice ne obligă la o distincţie a lor, una e: *ale**ea**, ide**ea**, **ea**, ved**ea**, pl**ea**că* şi alta e: ***ia**rbă, **ia**răşi, să **ia**să, **fia**rbă.*

Imperceptibil (la auz) este **i** final din cuvintele gen: *acelaş**(i)**, totuş**(i)**, iarăş**(i)**, aceeaş**(i)**, câtuş**(i)**, însuş**(i)**.*

Am trecut cu vederea şi problemele ce ţin de pronunţarea în hiat sau diftongată a vocalelor învecinate, cum ar fi: *matematic**i-a**n, ra-**io**n, vo-**ia**j, fer-m**oa**r, contin**u-u**, t**ea**-tru.*

Problemele enumerate (dar şi altele de acest fel) nu pot fi analizate decât în condiţii „de laborator".

2. Cacofonii

Cacofonismele în vorbirea la radio sunt asemenea crengilor uscate din coroana verde a unui arbore viguros. Ex.:

1. De unde vor procura fermierii cartofi? **Sau au** ei a (?) lor proprii? (3.02.05, 6.30)

2. Uite, în afară de faptul **că c**ânţi... (17.02.05, 15.42)

3. Se spune **că ca** să fii tu însuţi, trebuie... (24.02.05, 9.38)

4. Se zice **că c**ălătorului îi stă bine cu drumul... (27.02.05, 14.20)

5. Am încurcat telefoanele cu căştile, adi**că că**ştile cu telefoanele (26.02.05, 18.48)

6. A**cum**, **cum** trebuie să vă fac o mărturisire... (26.02.05, 17.23)

BDD-A20839 © 2005 Revista „Limba Română"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:01:08 UTC)

7. Aşa de**ci ce** cadouri preferaţi să primiţi? (27.02.05, 16.15).

Cacofoniile nu au nevoie de comentarii. Ele, pur şi simplu, trebuie evitate. Regele poeziei noastre clasice Vasile Alecsandri ne cerea „să respectăm armonia limbii, să ne conducem de notele ei melodioase şi să ne ferim de tot ce ar produce cacofonii în concertul ei".

Deşi nu avem anumite norme eufonice, trebuie şi să **auzim** ceea ce vorbim, ca să nu admitem note false în muzica limbii, în special la radio.

3. Repetări banale de cuvinte

Repetiţia, dacă nu este justificată stilistic, e inutilă. Cuvintele repetate fără discernământ sunt o dovadă a sărăciei vocabularului individual. Expresivitatea cedează platitudinii. Ascultătorul pierde interesul faţă de comunicarea în cauză. Iar emisiunea nu-şi atinge scopul. Să ilustrăm teza prin câteva exemple excerptate din mai multe emisiuni radiofonice.

1. Cum a acceptat lumea **acestui** mileniu **aceste** ştiinţe? (11.01.05. 10.55)

2. **Avem** doar 9 minute **până la finalul** acestei emisiuni. (11.01.05, 10.52)
Mai avem 3 minute **până la finalul** emisiunii. (10.57)

3. ...prin prisma **acestei** concepţii cum vedeţi **acest** capitol... (12.01.05, 8.35)

4. **Care** sunt subiectele **care** vor fi discutate la seminar? (18.01.05, 12.21)

5. Să ascultăm **câte ceva din cele interpretate de Constantin Rotaru** la acordeon. (23.02.05, 11.43)
Să mai ascultăm **câte ceva din cele interpretate de Constantin Rotaru**. (11.51)

6. **Cine** şi la **cine** ce-ţi place? (10.02.05, 20.51)

7. Şi problemele **care** vă frământă cu **care** aţi venit la această adunare? (14.02.05, 6.45)

8. Aţi putea să vă referiţi la **lucrarea** la care **lucraţi** acum? (l 7.02.05, 22.20)

9. Prin **aceasta** putem afirma că **această** organizaţie... (19.02.05, 7.23)

10. Dle Constantin Matcovschi, **pentru** început vă mulţumesc **pentru** faptul că aţi găsit o clipă liberă... (27.02.05,22.)

11. În **scurta pauză** care a trecut... vă ziceam, **în scurta pauză** am reuşit să aflu că... (26.02.05, 17.27).

Foarte supărătoare sunt şi repetările unor cuvinte (expresii) pe parcursul întregii emisiuni (în interviuri, dialoguri, emisiuni muzicale).

4. Pleonasme

Asemeni repetărilor inutile de cuvinte, pleonasmele dublează conţinutul semantic al unui cuvânt printr-unul apropiat ca sens. Ex.: Pentru contemporanii săi Bach rămânea o **enigmă indescifrabilă**. Dacă enigma este „o taină, un mister", e clar de la sine că este **indescifrabilă**. Prin urmare, este suficient să se spună **Bach rămânea o enigmă**.

BDD-A20839 © 2005 Revista „Limba Română"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:01:08 UTC)

Similare sunt şi exemplele ce urmează:

1. Dna Lapicus este gospodina turismului nostru, pe care n-am vrea s-o împovărăm cu **fel de fel** de întrebări **de tot neamul**. (3.01.05, 9.30) Trebuie să fii lipsit complet de simţul limbii ca să nu înţelegi că **fel de fel** şi **de tot neamul** înseamnă acelaşi lucru: „de tot felul". Şi-atunci, de ce le repetăm?

2. (Radioul) lucrează **pentru** beneficiari şi **în favoarea** lor.

Puneţi semnul egalităţii între sintagmele evidenţiate şi nu veţi greşi. Au exact acelaşi sens.

3. Cercetătorii... au **născocit** o **nouă** celulă de combustibil... (15.01.05, 15.34)

Adjectivul **nouă** e inutil, căci se conţine în **a născoci**.

4. Şi **iarăşi de fiecare dată o-ncepem din nou.**

Mai pleonastică exprimare nici că se poate.

5. **Cea mai minusculă** categorie de studenţi. (1.02.05, 18.26)

Minuscul înseamnă „foarte mic". Descifrată („cea mai foarte mică"), expresia devine ridicolă. E ca şi cum am spune „foarte celebru", „extraordinar de colosal" etc.

6. Până la finele săptămânii mai e o **întreagă veşnicie**. (2.02.05, 7.16)

Veşnicia nu poate fi decât **întreagă**.

7. De unde vor procura fermierii cartofi? Sau au **a lor proprii**? (3.02.05, 6.30)

Totul ce este **al lor** este **propriu**.

8. ...partea **cea mai preponderentă** o constituie... (9.02.05, 6.28)

Preponderent are sensul de „superior ca importanţă, valoare" şi nu formează grade de comparaţie.

Concluzia e univocă: pleonasmul generează risipă de mijloace expresive şi dublare inutilă de sens.

Cine are nevoie de acest „lux"?

5. Îmbinări incompatibile de cuvinte

Cuvântul „trăieşte" cu adevărat doar în context, în îmbinare cu alte cuvinte. Dacă nu-l plasăm la locul potrivit, el nu mai „vorbeşte". Capacitatea combinatorică a cuvântului e determinată de conţinutul său semantic. Dacă acesta nu cadrează cu semantica altui cuvânt, îmbinarea lor se soldează cu un nonsens. Să analizăm câteva exemple concludente în această ordine de idei.

1. Cum **să facem faţă abuzului** de alimentare? (5.01.05, 18.46)

Expresia **a face faţă** (cuiva sau la ceva) echivalează semantic cu „a răspunde unei situaţii". Deci nu putem spune: Cum să răspundem abuzului de alimentare. Enunţul e un nonsens.

2. În această zi de Crăciun **vă zic** d-voastră, pârjoltenilor, sănătate, prosperare şi toate cele bune! (7.01.05, 7.43)

Aşadar, „**vă zic sănătate, prosperare**...".

Ce-a vrut să spună (să „zică") autorul? Putem doar bănui. Probabil, i-a atribuit verbului **a zice** sensul de „a dori", „a ura". Dar nici un dicţionar

BDD-A20839 © 2005 Revista „Limba Română"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:01:08 UTC)

nu atestă aceste semnificaţii. De aici şi concluzia: cuvântul e folosit în mod forţat într-un context străin. Din păcate, la radio exemple de acest fel (cu verbul **a zice)** persistă în mai multe emisiuni:

a) Numai **noroc vă zicem** şi noi, stimate domnule... (10.01.05, 13.53)

b) Eu pot **să vă zic** că anul trecut am participat... (15.01.05, 18.53)

3. Relaţiile cu Tiraspolul **nu au suferit schimbări pozitive**. (14.01.05, 12.03)

Mutatis mutandis, ne putem întreba: cum poţi îmbina (uni) **negativul** („a suferi") cu **pozitivul** („schimbări spre bine")?

Rezultatul nu poate fi decât un scurtcircuit stilistic şi semantic.

Şi-l doreşte cineva?

4. Câţi savanţi **şi-au frânt minţile şi gâtul**? (16.01.05, 10.02) E greu (ca să nu zic „imposibil") să accepţi îmbinarea **a-şi frânge mintea şi gâtul**, din simplul motiv că nu rezistă logicii şi e o probă de umor involuntar. Autorul, posibil, a confundat expresia în cauză cu cea consacrată – „a-şi frământa mintea", adică „a se gândi mult", „a cugeta". Dar nu poţi **frământa gâtul.** Ş-atunci, din două rele a ales ceea ce i s-a părut mai puţin rău. Or, de rău n-a putut fugi.

5. Biserica romano-catolică **îl prăjea** pe rug pe Giordano Bruno... (16.01.05, 10.09)

Să afirmi (chiar şi în context umoristic) că biserica romano-catolică **a prăjit** pe rug **un om** e mai mult decât o greşeală de limbă...

6. De fapt, ne-aţi dat o statistică... daţi-ne **date**, ceva care **să-mpuşte**... (18.01.05, 10.36)

În goană după originalitate, unii ziarişti se conduc de principiul: scopul scuză mijloacele. Le-o fi scuzând, dar nu întotdeauna. Când *e* vorba de un dialog „academic", ştiinţific, întreţinut cu un savant de la Academia de Ştiinţe, şi stilul trebuie să fie pe potrivă, adică **sobru**, lipsit de „chenare stilistice". Dar să le luăm pe rând. Prezentatorul emisiunii vroia să obţină de la intervievat „date" care să impresioneze ascultătorii, să-i uimească prin noutatea senzaţională. Şi a ales verbul **a împuşca**, contând pe semnificaţia „a exploda". Explozia, ştiut lucru, oricând e „surprinzătoare", dar nu şi pozitivă. Contrastul izbitor dintre „academismul" interviului şi „rebelul" **a împuşca** nu favorizează succesul emisiunii. Din contra.

Ca să fim credibili, substituiţi expresia **date care să-mpuşte** prin „date inedite, senzaţionale". Întrebarea vine de la sine: „Pierdem ceva din mesaj?".

7. **Ritmurile bune** ale muzicii latine... Care ritmuri sunt **bune** şi care nu? (18.01.05, 14.42)

6. Cuvinte utilizate impropriu

E vorba de cuvintele pe care contextul în ansamblu nu le acceptă, ca fiindu-i străine în plan semantic.

Atare greşeli deteriorează integritatea semantică a unei propoziţii sau fraze. Să le analizăm pe cele mai grave.

1. E prea mult de învăţat, **programul** este dificil. (3.01.05, 18.35)

BDD-A20839 © 2005 Revista „Limba Română"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:01:08 UTC)

Corect: **programa** (de învăţământ).

2. Ştiţi de ce am început emisiunea de astăzi într-un mod **lejer**? (4.01.05, 8.21)

Lejer e folosit în special ca adjectiv referitor la haine şi înseamnă „uşor, comod”.

3. ...pentru **a atrage** infractorul la răspundere penală. (12.01.05, 12.47)

Nu trebuie confundate semantic paronimele **a atrage – a trage**.

Corect: **a trage** (pe cineva) la răspundere.

4. ...cazarme în care **trăiesc** (corect: locuiesc) soldaţii. (16.01.05, 9.26)

5. Multe poezii ai în **arsenalul** tău? (16.01.05, 9.40)

Autorul întrebării, la sigur, n-a consultat dicţionarul explicativ.

6. „Apropo” – o **rubrică** de Ilie Teleşcu. (16.01.05, 10.00)

Ca să nu explicăm ce înseamnă **rubrică,** ne întrebăm, şi întrebăm şi autorul, din ce **emisiune** face parte această rubrică?

Poate nu-i **rubrică**?!

7. Viorica Cheptănaru e în **ipostaza** doinelor şi a baladelor... (16.01.05, 11.53)

Descifrând conţinutul semantic al termenului **ipostază**, ne convingem lesne că **omul** nu poate fi (citez după **DEX**) „stare, situaţie în care se găseşte cineva sau ceva; aspect, înfăţişare, chip”.

Ce-o fi vrând să spună autorul e greu de înţeles.

8. Continuăm să discutăm despre **emancipare** feminină. (16.01.05)

Recunosc sincer: nu ştiu cum a determinat autorul genul **emancipării** (ca proces, nu ca substantiv). Pentru confirmare citiţi şi următorul exemplu: În vârful piramidei domină **lumea masculină** (tot acolo).

9. Chimiştii de la institut **se conectează** la domeniul medical? (18.01.05, 10.42)

În locul intervievatului i-aş fi răspuns moderatorului emisiunii: Crezi că **chimiştii** sunt aparate electrice ca să se conecteze la ceva (fie acesta şi domeniu medical)?

Involuntar te întrebi: de ce angajatul radioului nu şi-a formulat gândul mai clar: Chimiştii colaborează în acest domeniu (plan) cu medicii?

10. **Veniţi** (mai potrivit: **fiţi)** cu noi la Radio-Moldova. (18.01.05, 14.35)

11. Atunci când **depistăm** că ni s-a furat ceva, cum trebuie să procedăm? (18.01.05, 18.47)

DEX-ul ne ajută să răspundem la întrebarea dacă e folosit adecvat verbul **a depista** în enunţul dat.

A depista – a da de urma unui lucru ascuns, tăinuit, necunoscut.

E nevoie de comentarii?

12. Aţi reuşit **să treziţi dragostea** faţă de Eminescu? (19.01.05, 7.32)

Între **a trezi** şi **a cultiva** (dragostea) eu aş alege **a cultiva**.

13. Ce dezvoltare i **se va da** fizicii în acest an ne va spune academicianul Valeriu Canţer. (25.01.05, 10.32)

Dezvoltarea nu poate fi **dată** fizicii... Acestei ştiinţe savanţii îi pot preconiza (= da) o anume **direcţie** de dezvoltare.

14. **Statele literare** au fost consolidate cu Vitalie Răileanu. (25.01.05, 22.15)

Mai potrivită ni se pare expresia **statele de literaţi**.

BDD-A20839 © 2005 Revista „Limba Română”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:01:08 UTC)

15. Au reuşit procuraturile din teritorii **să absoarbă** această **legislaţie** nouă? (14.01.05, 6.38)

Sintagma **a absorbi o legislaţie** este absurdă.

16. Ce aţi inventat remarcabil, **notoriu** în 2004? (29.01.05, 10.50)

Adjectivul **notoriu** se referă preponderent la **om** şi înseamnă „cunoscut de toată lumea pentru succesele sale remarcabile în domeniul său de activitate”.

Prin urmare, şi în exemplul ce urmează **notoriu** este utilizat impropriu: Tinerele sunt convinse de un adevăr **notoriu**... (1.02.05, 18.39)

17. ...la o sută mii **populaţie**. (2.02.05, 7.29)

Corect: 100 de mii de **locuitori**.

18. Circa 50 la sută din poluanţii **vărsaţi** (corect: **nimeriţi**, **pătrunşi**) în atmosferă. (2.02.05, 7.33)

19. Abuzul, nu abuzul, **inflaţia** de timp liber ne vizează... (5.02.05, 18.38)

Inflaţia de timp liber e un nonsens.

20. Se întreprind paşi concreţi pentru **a petrece** (corect: **a desfăşura**) alegerile parlamentare. (11.02.05, 12.32)

21. Au fost analizate şi alte **întrebări** (corect: **probleme**) referitor la alegeri. (11.02.05, 12.34)

22. La 17.25 de minute vă **reînnoiesc** (= vă **reamintesc**) invitaţia să petreceţi timpul la Divertis-club. (12.02.05, 17.45)

23. **Desfăşoară** (corect: **realizează**) subiectul Sergiu Cataragă... (13.02.05, 9.50)

24. Identitatea culturală a scriitorului este **amestecată** (corect: **complexă**): el s-a născut la..., a locuit la..., a învăţat la... (16.02.05, 22.35)

25. Ultima jumătate de oră o veţi **contabiliza** cu folos. Vă spun la revedere! (16.02.05, 22.40)

Dacă ar fi consultat dicţionarul, ea n-ar fi folosit **a contabiliza**, căci nici pe departe nu se potriveşte contextului.

26. Drepturi care sunt **cuprinse** (corect: **fixate**, **formulate**) în Constituţia R. Moldova. (24.02.05, 10.45)

27. La Ocniţa sărbătoarea mărţişorului **va cuprinde** mai multe colective de artişti amatori. (27.02.05, 7.42)

Oare nu e mai bine să spunem: La sărbătoarea mărţişorului de la Ocniţa **vor participa** mai multe colective?

28. ...să răsfoim câteva file din **inspirata** dumneavoastră biografie. (27.02.05, 22.40)

O **biografie** poate fi **inspirată**? Mă îndoiesc.

29. O mică **repriză** (corect: **pauză**) muzicală. (26.02.05, 18.52)

30. Primăvara **decisivă** ne bate la uşă... (27.02.05, 10.25)

Primăvara **decisivă**?

31. Aş vrea să ştiu cum **merg** pregătirile în unităţile militare către alegeri. (27.02.05, 10.35)

Pregătirile nu **merg,** ci se **desfăşoară**.

32. Ofiţerii... **au trecut** atestarea. (27.02.05, 10.50)

Corect: **au fost supuşi atestării**.

BDD-A20839 © 2005 Revista „Limba Română”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 09:01:08 UTC)